

Vabariigi Valitsuse 1. septembri 2014. a määruse nr 143 „Perioodi 2014–2020 struktuuritoetusest hüvitatavate kulude abikõlblikuks lugemise, toetuse maksmise ning finantskorrektsioonide tegemise tingimused ja kord” muutmise eelnõu seletuskiri

I. Sissejuhatus

Eelnõuga muudetakse 14. oktoobril 2011. a jõustunud Vabariigi Valitsuse 1. septembri 2014. a määruses nr 143 „Perioodi 2014–2020 struktuuritoetusest hüvitatavate kulude abikõlblikuks lugemise, toetuse maksmise ning finantskorrektsioonide tegemise tingimused ja kord” (edaspidi *määrus*) kulude abikõlblikuks arvamise tingimusi. Samuti muudetakse proportsionaalsemaks finantskorrektsioonide tegemist teavitamiskohustuse vähesel rikkumisel ja täpsustatakse lihtsustatud hüvitamisviiside alusel finantskorrektsiooni rakendumist. Uudsenä lisatakse võimalus jätta tagasinõue tegemata, kui aruandeaastal makstud toetusest oleks tagasimakstav toetus kuni 250 eurot.

Eelnõu valmistasid ette Rahandusministeeriumi välisvahendite osakonna peaspetsialist Piret Eelmets (telefon 611 3188, e-mail piret.eelmets@fin.ee) ning nõunikud Inge Oopkaup (telefon 611 3428, e-mail inge.oopkaup@fin.ee) ja Mairi Uusen (telefon 611 3238, e-mail mairi.uusen@fin.ee). Eelnõu juriidilise ekspertiisi tegi Rahandusministeeriumi õigusosakonna juhataja Aet Sallaste (telefon 611 3497, e-mail aet.sallaste@fin.ee).

II. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu 1. punktiga täpsustatakse § 2 lõike 3 sõnastust selgema arusaadavuse eesmärgil. Kehtivas määruses on kulude tekkimise tunnused sõnastatud tuleviku vormis, mis praktikas on tekitanud toetuse väljamaksmisel segadust, võimaldades tõlgendust, mille kohaselt justkui võiks lugeda abikõlblikuks ka kulusid, mille puhul kulu aluseks oleva töö võib teha, kauba saada kätte või teenuse osutada pärast maksetaotluse esitamist projekti abikõlblikkuse perioodil. Tuleviku vorm oli ajendatud toetuse taotlustes abikõlbliku kulu ja toetuse määramiseks, millisel hetkel ei ole veel reeglina kulud tekkinud ja tegemist on eeldatavate kuludega, mis peavad tekkima projekti abikõlblikkuse perioodil. Määruse § 2 lõikes 3 on sobilik kasutada „-tud“ vormi, sest toetuse taotluste rahuldamise otsuses eeldatakse kulude abikõlblikkust ja kulud muutuvad lõplikult abikõlblikuks ja toetusest hüvitatavateks, kui tegelike kulude alusel toetuse saamisel on kulud tegelikult tekkinud ja makstud.

Tegelike kulude alusel toetuse saamisel loetakse kulu tekkinuks, kui on tõendatud, et kulu aluseks olev toetatav tegevus on tehtud ehk kui töö on tehtud, kaup kätte saadud või teenus osutatud projekti abikõlblikkuse perioodil. Samuti peab kulu tekkimine olema tõendatud lõike 4 kohaselt ja selle eest ka makstud projekti abikõlblikkuse perioodil või 45 kalendripäeva jooksul lõike 5 kohaselt. Näiteks kui toetuse saaja tellib töövõtjalt teenuse/asja, siis lepingus lepatakse kokku, mis on ostetavaks teenuseks/asjaks ning millal peab teenus/asi olema osutatud või asi üle antud või loetakse üle antuks. Kulu tekib teenuse/asja ostjal (toetuse saajal/partneril) siis, kui ta võtab vastu lepingus nimetatud teenuse/asja või selle osa, kui üleandmine/tasumine toimub etapiviisiliselt. Teenuse osutatuse/asja üleandmise tõendusmaterjalina tuleb arvestada, mida loetakse tõendiks raamatupidamiskande tegemiseks - reeglina on selleks tööde/asja üleandmis-vastuvõtu akt, kirjavahetus, saateleht, arve või leping, kui need kajastavad teavet üleandmise kohta.

Kulude lihtsustatud hüvitamisviiside alusel toetuse andmise korral peavad kulu aluseks olevad toetatavad tegevused olema samuti tehtud - mitte, et võib pärast maksmist teha projekti abikõlblikkuse perioodil.

Eelnõu 2. punktiga täpsustatakse **§ 3 lõiget 4** parema arusaadavuse eesmärgil. Seni kehtiva sõnastuse kohaselt on abikõlblikud ainult tasud, mida maksustatakse sotsiaalmaksu ja töötuskindlustusmaksuga ning sellega on välistatud juhtimis- ja kontrollorgani liikmete kohustuste täitmise eest makstava tasu abikõlblikkus. Rakendamisel on selgunud, et kehtiv sõnastus ei taga selget ja ühest arusaama kulu sisust ning abikõlblikkuse reguleerimine läbi maksude ja maksete sisaldab riski, kui maksustamise põhimõtteid muudetakse. Antud muudatus võimaldab käsitleda juhtimis- ja kontrollorgani liikme poolt projekti sisutegevuste tegemise eest makstavat tasu abikõlblikuna ning juhtimis- ja kontrollorgani liikmete kohustuste täitmise eest makstavat tasu mitteabikõlblikuna määruse muudatuse eelnõu § 4 p 6¹ all.

Eelnõu 3. punktiga muudetakse **§ 4 punkti 1** sõnastust ja asendatakse laenuintress võlaintressiga, viies sõnastuse kokku Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 1303/2013 artikli 69 lõike 3 punkti b mõttega, mis eestikeelses variandis oli tõlkeveana¹ esitatud kui laenuintress.

Eelnõu 4. punktiga lisatakse **§ 4 punkt 6¹**, tuues selgemalt välja seni seletuskirja tasemel olnud teadmine, et toetusest rahastatakse ainult projekti tegevuste tegemisel tekkivaid kulusid ja organisatsiooni üldjuhtimisega seonduv personalikulu ei ole abikõlblik. Seni oli juhtimis- ja kontrollorgani liikme kohustuste eest makstav tasu piiratud § 3 lõikes 4 läbi maksustamise, sest nimetatud tasu ei maksustata töötuskindlustusmaksuga ning oli seetõttu mitteabikõlblik. Organisatsiooni üldjuhtimisega seonduv personalikulu ei ole abikõlblik, sest tegemist on organisatsiooni, mitte projekti juhtimisega. Kui isik, kelle töö on organisatsiooni või selle osa juhtimine, teeb toetatava projekti raames sisulist tööd (nt projekti juhtimine, personali värbamine, tööplaanide koostamine, projekti tegevuste tegemine jne) ning lepingus/ametijuhendis on eraldi fikseeritud tööülesanded, siis on võimalik juhi personalikulu nende tegevustega seoses hüvitada. Personalikulu loetakse abikõlblikuks vastavalt tööajatabletile.

Eelnõu 5. punktiga täpsustatakse **§ 4 punkti 10**, lisades kapitalirenditüüpi liisingulepingu alusel soetatava vara abikõlblikkuse tingimused. Seega, kui toetatakse vara ostu ehk soetamist kapitalirendi tüüpi lepingu alusel ning:

- 1) kapitalirendi lepingu ees on abikõlblik täies mahus, peab leping sisaldama toetuse saaja/partneri kohustust osta vara välja ning saada vara omanikuks projekti abikõlblikkuse perioodil. Seega ei saa leping olla pikem, kui projekti abikõlblikkuse periood, sest § 2 kohaselt peavad toetatavad tegevused olema tehtud ja kulu tekkinud projekti abikõlblikkuse perioodil ning makstud abikõlblikkuse perioodil või 45 kalendripäeva jooksul pärast projekti abikõlblikkuse perioodi, kuid mitte hiljem kui 31. detsembril 2023. a. Lisaks teostatakse § 13 lõigete 2 ja 3 kohaselt toetuse väljamaksed vastavalt fondi, riikliku kaasfinantseeringu ja omafinantseeringu vahenditele sätestatud proportsioonidele.

¹ Kooskõlastusmenetluses olev määruse 1303/2013 keelise korrektoori tulemusel saab ka selles määruses olema „võlaintress“.

- 2) kapitalirendi lepingu ees on abikõlblik osaliselt (näiteks ei peeta otstarbekaks toetada kogumaksumust või lepingu ees osa ei ole toetatav), peab leping sisaldama abisaaja kohustust osta vara lepingu lõppedes välja ning saada vara omanikuks, kuid lepingu mitteabikõlbliku summa osas võib lepingu periood olla projekti abikõlblikkuse perioodist pikem. Ehk lepingu toetatava osa maksed, sealhulgas omafinantseeringu osa, peavad olema tehtud projekti abikõlblikkuse perioodil.

Kui tegemist on riigiabi andmisega, siis tuleb lisaks järgida vastava abi andmise reeglistikku, sh liisinglepingu alusel tekkivate kulude puhul.

Rakendusüksus kontrollib kapitalirendi lepingu alusel nii toetuse maksmisel, projekti lõppedes kui ka tegevuste kestvuse nõude ajal toetuse saaja/partneri saamist vara omanikuks või lepingu jätkumisel üle tegevuste kestvuse nõude, antud tingimuse säilimist lepingus.

Eelnõu 6. punktiga täiendatakse § 4 punkti 12 tingimusega, et ka avaliku sektori vahenditest varasemalt toetuse saajale hüvitatud kulu ei ole abikõlblik. Uue sõnastusega ühtlustatakse avalikust sektorist topelfinantseerimise keeldu, nii nagu seda on mõeldud Vabariigi Valitsuse 21. augusti 2014. a määruse nr 133 "[Perioodi 2014–2020 struktuuritoetuse taotlemise ja taotluste menetlemise nõuded ja tingimused toetuse andmise tingimuste määramise kehtestamiseks](#)" (edaspidi *taotluste menetlemise määrus*) § 4 lõike 1 punktis 14, mille kohaselt toetust ei või taotleda kulule, millele on toetust juba eraldatud teisest meetmest või riigisisestest või muudest välisabi vahenditest. Praktikast tekib probleemi, et määramises ei ole mitteabikõlblike kulude loetelus nimetatud näiteks ka kohalike omavalitsuste poolt varasemalt toetusest hüvitatud kulusid.

Eelnõu 7. punktiga täiendatakse § 5 lõiget 2 viitega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 61 lõikele 2, mille kohaselt abikõlblike kulusid vähendatakse eelnevalt, võttes arvesse projekti puhastulu tekitamise võimet konkreetse võrdlusperioodi jooksul, mis hõlmab nii tegevuse rakendamist kui ka projekti lõppemise järgset perioodi ning mis reguleerib samuti puhastulu mahaarvamist, kui § 5 lõikes 2 nimetatud tingimustele vastava projektiga. Viide lisatakse selguse eesmärgil, sõltumata sellest, et viidatud säte on otsekohalduv.

Eelnõu 8. punktiga muudetakse § 9 lõiget 3 eesmärgiga sätestada selgemalt projekti otsene personal ehk projekti sisutegevuse tegijad. Varasemalt määruse seletuskirjas olnud täpsustused tuuakse eelnõusse, et lihtsustada toetuse saajal projekti otsese ja kaudse personali eristamist ning vältida sellega mitteabikõlblike kulude tekkimist.

Projekti otsese personalina käsitletakse otseselt toetuse andmise otsuses ehk taotluse rahuldamise otsuses või käskkirjas nimetatud toetatavate tegevuste tegemise ja/või projekti kõigi tegevuste juhtimisega tegelevat isikut ehk projektijuhti. Seega loetakse toetuse andmisel projektijuhiks isikut, kes vastutab projekti kui terviku elluviimise eest ehk juhib projekti, tagades projekti ressursside kasutamise toetuse andmise otsuses kokkulepitud tegevuste, tulemuste ja eesmärgi saavutamiseks kõige tõhusamal viisil. Kui isik vastutab ainult konkreetse tegevuse elluviimise eest, ei käsitleta teda projektijuhina, sest ta ei vastuta projekti kui terviku eest, millisel juhul käsitletakse teda projekti tegevuse tegijana.

Eelnõu 9. punktiga muudetakse § 9 lõikeid 5–7.

Lõiget 5 muudetakse eesmärgiga muuta arusaadavamaks üldkulude olemus ja tekke alused. Toetusprojektid on suunatud kindla tulemuse ja muutuse saavutamisele ning nende jaoks

tehtavate tegevuste käigus tekkivad kaudsed kulud hüvitatakse ühtse määra alusel. Nii nagu projekti tegevuste tegemisel otseselt tekkivad kulud, peavad ka projekti raames tekkivad kaudsed kulud olema vajalikud projekti tegevuste tegemiseks. Toetuse saaja peab ühtse määrana saadud vahendeid kasutama mõistlikult ja projekti heaks. Kui toetust kasutatakse projektiga mitteseotud kulude katteks ning seejärel väidetakse, et ühtse määrana saadud toetus ei kata projekti kulusid, ei ole see aktsepteeritav.

Punktis 1 asendatakse bürootarbed kontoritarvetega, mis on samatähenduslikud sõnad, samas on kontoritarbed tavakeeles kasutatavam sõna. Kontoritarvete all mõeldakse kontoris kasutatavaid vahendeid - näiteks paber, kirjutusvahendid, kontoritoolid ja -lauad. Punktis 3 nimetatud kontoritehnika all mõeldakse arvuteid, printereid, koopiomasinaid, projektoreid ja muud kontoris kasutatavat tehnikat, seega ei hõlma kontoritarbed esemeid, mis on olemuselt kontoritehnika.

Lisatakse juurde täpsustus, et üldkuluna käsitletakse ka kontorimööblit. Kontorimööbli soetamise vajadus võib tekkida põhjendatud juhtudel pigem pikaajalistes projektides. Sellistes projektides saab planeerida rahalisi vahendeid kontorimööbli tarbeks igakuiselt ühtse määrana saadavatest vahenditest. Kui toetuse andmise õigusakt näeb ette toetatava tegevusena ruumide sisustamist kontorimööbliga (näiteks toetatavaks tegevuseks on ruumide renoveerimine ja möbleerimine), siis peab vastav vajadus tulema välja tegevuse kirjeldusest ja sellisel juhul loetakse mööbel, sh kontorimööbel, toetatava tegevuse otseseks kuluks ning hüvitatakse tegelike kulude alusel.

Punktis 3 asendatakse sõna „liisimine“ sõnaga „ostmine“. Liising tähendab sisu poolest vara kasutamist kasutusrendi (rent) või kapitalirendi (ost) vormis. Käesolevas punktis katab sõna „rentimine“ ära ka kasutusrenditüüpi liisinglepingu, sest siin ei läheneta vara soetamise ja kasutamise erinevate lepingutüüpide alusel, vaid eristatakse tehinguid sisu järgi. Muu otsese kuluna käsitletava vara rentimine või ostmine liisinglepingute alusel ei ole ka edaspidi keelatud, kuid seda tehes tuleb järgida ühendmääruse § 4 lõike 10 tingimusi.

Punktide 4-6 sõnastust korrigeeritakse sõnastuse ühtlustamise mõttes nii, et sõnastus väljendaks selgelt kulu ja ei oleks tegevuse vormis.

Lõike 6 sissejuhatavat lauset täiendatakse, et oleks selgemalt arusaadav, et projekti administreerimistegevuste all mõeldakse toetatavate tegevuste elluviimise abistavaid tegevusi. Senise praktika kohaselt on projekti otseseid ja kaudseid tegevusi ning nende tegijaid vaadatud pigem organisatsiooni, mitte projekti vaatest, mis on kaasa toonud segaduse projekti otseste ja kaudsete tegevuste eristamises.

Punktis 3 kustutatakse hankespetsialisti tegevus administreerivate tööde hulgast, mis muutub otseseks kuluks, ja asendatakse projekti administreerimistegevuse juriidilise nõustamisega. Tuleb eristada hanke sisulist ettevalmistamist ning hankelepingu koostamise juriidilist ja tehnilist tuge. Senise rakendusüksuse praktika põhjal taotletakse toetusest eelkõige hangete sisuosaga tegelejate, mitte niivõrd tehniliste teostajate, kulude hüvitamist. Hangete alusel sisseostetav kaup, töö või teenus on üldjuhul sisutegevusega otseselt seotud, seega on hanke koostamine samuti seotud lahutamatu sisutegevusega. Juriidilise nõustamise puhul on üldjuhul tegemist üldise tugiteenuse pakkumisega projektile. Näiteks juristid vaatavad üle projekti lepingute tingimused, et hinnata, kas projekti raames tehtavad tegevused, vastu võetud otsused ja võetavad kohustused on kooskõlas õigusega ja ning annavad projektijuhile suuniseid edaspidiseks.

Punktis 4 asendatakse haldustöötaja tegevus sõnaga haldamistegevus, et tegevuse sisu selgemini välja tuleks. Vara haldamise all mõeldakse toiminguid varaga ja vara hooldamist selle elutsükli vältel, sh füüsilise töökeskkonna haldamist, organisatsiooni inventari haldamist, lao haldust, remonditööde korraldust, maja- ja korrusejuhtide korrastamist, ruumide haldust (paiknemiste muudatus, monitooring).

Punktis 5 asendatakse infotehnoloogi tegevus infotehnoloogilise tugitegevusega, et tegevuse sisu tuleks selgemini välja. Infotehnoloogilise toe all mõeldakse projekti töötajatele infotehnoloogilist tuge pakkuvate inimeste tööd. Näiteks arvuti tark- või riistvara probleemide korral abistamine ja muu sarnane tugitegevus. Kui aga projekti tegevus on näiteks infotehnoloogiliste lahenduste väljatöötamine, siis selle tööülesandega tegelevad isikud loetakse projekti otseseks personaliks, kuna nende töö on seotud otseselt projekti põhitegevuse elluviimisega.

Lõikes 7 kustutatakse viide punktile 5, kuna sõnastuse muutmine toob seniselt seletuskirjas olnud mõtte selgemini esile, et infotehnoloogilise toe pakkumine on kaudne töö. Sealjuures jäävad infotehnoloogiliste arenduste kulud otsesteks kuludeks. Tehnilises abis jääb juriidiline nõustamine otseseks kuluks, arvestades administratsiooni ülesandeid seoses taotluste menetlemise ja otsuste tegemisega.

Eelnõu 10. punktiga täiendatakse **§ 12 lõiget 1** lisades, et antud maksetaotluse menetlemise tähtaeg kehtib ka ettemakse kasutamise aruande menetlemisele. Samuti seatakse maksetaotluse menetlemise tähtaeg ettemaksele, mis tehakse § 18 lõike 2 punktis 2 nimetud lepingust tuleneva ettemaksuarve maksmiseks. Kuigi selle maksmise aluse juures tuleb arvestada ka § 18 lõike 3 nimetatud tingimust, mis tähendab, et kui maksetaotlus on menetlusse võetud, siis sõltumata § 18 lõikes 3 viidatud § 14 lõikes 3 nimetatud tingimusest (makse peab olema võimalik teha arvel nimetatud kuupäevaks) ei või § 12 lõikesse 1 lisatava tingimuse tõttu maksetaotluse menetlus olla pikem kui 15 kalendripäeva.

Eelnõu 11. punktiga muudetakse **§ 17**. Muudatusega jäetakse määrusest välja viide Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artiklile 41, mis ei reguleeri siseriiklikult rahastamisvahendile maksete tegemist, vaid Euroopa Komisjonile rahastamisvahendi kulude hüvitamiseks esitamise eeldusi. Seega on võimalik rahastamisvahendile teha makseid vastavalt sellele, kuidas rahastamisvahendi rakendaja ja rakendusasutuse on rahastamisvahendi rakendamise lepingus kokku leppinud või kuidas on rahastamisvahendi rakendamise käskkirjas määratud. Rahastamistingimuste osas kokkuleppe sõlmimisel tuleb rakendusasutusel siiski arvestada koormusega riigi käibevahenditele, mistõttu peab artiklist 41 erineva maksekorra võimaldamine olema põhjendatud ja tulenema rahastamisvahendi rakendamise olemusest.

Eelnõu 12. punktiga muudetakse **§ 21 lõiget 4** ja tuuakse sisse teavitamiskohustuse rikkumise olulisuse mõõde. Praktikas on teavitamisnõuete eiramisel valdavaks väikesed eksimused, kus eksitakse vaid ühe reeglinüansi suhtes, mitte kogu projektist või tegevusest teavitamisel. Väikeste eksimuste suhtes on põhjendatud jätta finantskorrektsioon tegemata, kui võib üldiselt järeldada, et teavitamisreegli eesmärgiks olevat sihtgruppi, tegevustes osalejaid või avalikkust on teavitatud tegevuse, ürituse, eseme vms struktuuritoetusest rahastamisest. Väikese mõjuga rikkumiste puhul tuleb lähtuda proportsionaalsuse põhimõttest, sest iga pisirikkumise korral tehtav tagasinõue võib olemuselt olla ülemäärane, ja seega tuleb võimaldada teha 5%-line finantskorrektsioon olulise teavitamisnõude rikkumise korral, võttes protsendi rakendamise aluseks selle tegevuse või tegevuse kogumi maksumus, mille osas teavitamiskohustus kehtis.

Eelnõu 13. punktiga lisatakse **§ 21 lõige 6**, tuues selgemalt välja, kuidas toimida finantskorrektsiooni teostamisel, kui kulusid on hüvitatud lihtsustatud hüvitamisviiside alusel.

Kehtivas määruses on viidatud, et rikkumise tuvastamisel tuleb finantskorrektsioon teha tegevusele või tegevuste kogumile. Samas lihtsustatud hüvitamisviisidega projektides

makstakse toetust kokkulepitud määra alusel, mis tähendab, et tavapärasest kuludokumentide kontrolli ei toimu. Tulenevalt sellest on täna praktikas tekkinud vale arusaam finantskorrektsiooni põhimõtetest ning leitud, et finantskorrektsiooni tuleks rakendada alati kogu tegevusele. Olukorras, kus aga üks projekt ongi üks tegevus, ületaks sellisel kujul finantskorrektsiooni rakendamise tulemusel tagasinõutav summa rikkumisega tegelikult seotud summa, sest üldjuhul ei hõlma rikkumine tervet tegevust/projekti, vaid on seotud väiksema alategevusega või osaga tegevusest. Selline lähenemisviis ei ole aga proportsionaalne, arvestades rikkumise tegelikku mõju või ulatust.

Vältimaks ebaproportsionaalselt rakendamist, on eelnõuga lisatud, et lihtsustatud hüvitamisviisidega seotud rikkumisjuhtumitel tuleb esmalt määratleda konkreetne tegevus või tegevuste kogum, mille suhtes toetuse saaja on eiranud oma kohustusi või talle kehtestatud nõudeid ning finantskorrektsiooni tuleb rakendada vaid selle osa suhtes. Näiteks kui projekti raames oli tegevuse „Koolituse läbiviimine“ raames planeeritud teostada 50 koolitust ning järelkontrolli raames tuvastatakse eksimus 2 koolituse läbiviimisel, siis nimetatud 2 koolitust moodustavad 4% kõikidest ettenähtud koolitustest. Sellisel juhul tuleb sobivat finantskorrektsiooni protsendimäära rakendada vaid vastavale rikkumisega seotud osale, mitte tervele tegevusele „Koolituse läbiviimine“.

Eelnõu 14. punktiga lisatakse § 23 lõiked 4 ja 5. Lõikega 4 tuuakse sisse võimalus jätta finantskorrektsiooni tegemata ja lugeda kulud abikõlblikuks, kui rikkumisega seotud makstud toetuse summa ei ületa aruandeaasta väljamaksete põhjal 250 eurot. Eelnõuga antakse rakendusüksustele ühtlustatud luba rakendada määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 112 lõikega 2, mida täiendab määruse (EL) nr 2016/568 artikkel 4, antud erandit. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 122 lõikest 2 tuleneb, et liikmesriik võib otsustada alusetult makstud summat mitte sisse nõuda, kui toetuse saajalt sissenõutav fondidest toetusena saadud summa ilma intressideta ei ületa 250 eurot. Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 2016/568² artikli 4 kohaselt võib liikmesriik otsustada toetuse saajalt mitte sisse nõuda asjaomasel aruandeaastal projekti jaoks alusetult saadud toetussummat, mis ilma intressideta ei ületa 250 eurot, ning sellest ei pea komisjonile mingit teavet esitama. Varasemalt ei ole Euroopa Liidu õigusega sellist võimalust ette näinud ning mitteabikõlbliku kulu katteks makstud toetus on tulnud tagasi küsida sõltumata selle suurusest.

Selline finantskorrektsiooni tegemata jätmise erand vähendab nii toetuse saaja kui ka administratsiooni halduskoormust – jääb ära otsuse eelnõu menetlus ja võimalik vaidlustamine. Üldjuhul on sellistel juhtudel tegemist väikese finantsmõjuga rikkumistega. Varasemalt on selliste juhtumite kogusumma olnud alla 1% kõikidest finantskorrektsioonidest, kuid arvuliselt on need moodustanud ca 20% kõikidest finantskorrektsioonidest.

Erand rakendub aruandeaasta, mis on 01. juulist – 30. juunini, põhiselt toetuse saajale väljamakstud toetuse kohta. Kui aruandeaastal rikkumistega seotud ja väljamakstud toetuse osa ületab kogumis 250 eurot, tuleb finantskorrektsioon ja tagasinõue siiski teha.

Lõike 5 kohaselt ei kehti Erand kui 250 euro toetuse osaga rikkumine tuvastatakse maksetaotluse menetlemisel enne toetuse väljamaksmist või ettemakse aruande menetlemisel

² [Komisjoni delegeeritud määrus](#) (EL) nr 2016/56829.1.2016, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1303/2013 seoses tingimuste ja menetlustega, mille alusel tehakse kindlaks, kas liikmesriigid peavad tagasi maksma Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiga seotud summad, mida ei ole võimalik sisse nõuda.

toetuse makstuks lugemisel. Põhimõte, et rikkumisega seotud kulude katteks toetust välja maksta ei tohi, ei ole muutunud. Erandit ei rakendata ka siis, kui toetuse kasutamisel avastatud rikkumine on seotud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni artikli 1 tähenduses kelmuise või pettusega seotud kuriteo toimepanemisega, millisel juhul ei tuleks tolereerida väärkasutatud toetuse jätmist toetuse saajale ka siis, kui aruandeaastal sellise rikkumisega seotud ja makstud toetus on kuni 250 eurot.

III. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu sisu vastab järgmistele Euroopa Liidu määrustele:

- [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus](#) (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006
- [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus](#) (EL) nr 1300/2013, 17. detsember 2013, mis käsitleb Ühtekuuluvusfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1084/2006
- [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus](#) (EL) nr 1301/2013, 17. detsember 2013, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgiga seonduvaid erisätteid ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006
- [Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus](#) (EL) nr 1304/2013, 17. detsembri 2013, mis käsitleb Euroopa Sotsiaalfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1081/2006
- [Komisjoni delegeeritud määrus](#) (EL) nr 2016/568, 29.1.2016, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1303/2013 seoses tingimuste ja menetlustega, mille alusel tehakse kindlaks, kas liikmesriigid peavad tagasi maksma Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiga seotud summad, mida ei ole võimalik sisse nõuda.

IV. Määruse mõjud

Eelnõu abil suureneb arusaadavus struktuuritoetusest hüvitamisele kuuluvate kulude abikõlblikkuse reeglitest ning väheneb toetuse saajate ja rakendusüksuste halduskoormus väikeste rikkumiste suhtes tagasinõuete tegemata jätmise võimaluse tõttu.

V. Määruse rakendamiseks vajalikud kulutused ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Eelnõu rakendamine täiendavaid riigieelarvelisi kulusid ja tulusid kaasa ei too.

VI. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

VII. Eelnõu koostamine

Eelnõu esitatakse eelnõude infosüsteemi vahendusel koostamiseks ministeeriumitele ja Riigikantseleile, kes täidavad struktuuritoetuse rakendusametuse ülesandeid.